

Pád Saarthalu

Hesef Chirirnis, učenec cechu mágů,
přidělen k císařskému archeologovi Sentiu Floroniovi

—ád bych čtenáře obeznámil s tím, že vážený archeolog se rozhodl soustředit své nekonečné dovednosti na zvyky nordů z rané první éry, spojené s pečením a vařením. Ačkoliv tento výzkum bezpochyby přinese císařství slávu a mnohé přínosy, je jasné, že mé omezené znalosti nemohou při jeho snaze být k užitku.

Místo toho jsem se rozhodl využít nemalé množství svého volného času k výzkumu jistého odvětví studia, konkrétně pádu Saarthalu. I nejmenší dítě v císařství ví, co se tu stalo. Že nejstarší lidské město v Tamrielu bylo vypleněno elfy, žárlivými a vyděšenými hrozbou, kterou pro ně lidé znamenali. Od té doby se samozřejmě vzájemné vztahy výrazně zlepšily, ale je-li člověku umožněno prohlédnout si výsledky této zkázy osobně, není možné si nepovšimnout množství námahy, kterou si tento počín vyžádal.

Můj první úkol byl rozlišit části města s původními stavbami a ty, které byly přebudovány poté, co Ysgramor se svými pěti tisíci družiníky město znovu dobyl. Ze začátku jsem se silně spoléhal na znalosti archeologa Florenia, ale moje schopnost poznat rozdíl sám, se postupně zlepšovala. Skutečně mě překvapilo, že mnoho oblastí města, výrazně více, než jsem se původně domníval, si zachovalo svou původní tvář. Zjevně bylo potřeba jistého množství práce k opravení škod způsobených požárem města, který následoval elfí útok, ale předpokládám, že značně podcenili odolnost nordského řemesla.

To jsem si alespoň původně myslel. Možná za to mohla moje marná hrdost na to, co tento dávný lid dokázal, nebo mě k těmto závěrům vedl jenom můj nedostatek zkušeností. Něco však nebylo v pořádku. Mé snahy o poradu s neobyčejně všímavým archeologem ale vyšly vniveč a naše rozhovory se často stočily k přednáškám o hygienických návycích obyvatel Saarthalu, nebo průměrném množství květin na domov. Byl jsem opět nucen spoléhat se na své omezené schopnosti pozorování a dedukce.

A tak v tuto chvíli nemám žádné jasné výsledky. Mohu s jistotou říci, že úvodní útok na Saarthal byl zjevně velmi soustředěný a zdá se, že nebyl mířen na žádná z míst, která považujeme za klíčové, či obranné body města. Ačkoliv výjimečný učenec Sentius zatím mé vývody neprozkoumal, ani o ně neprojevil jakýkoliv zájem, jsem nakloněn víře, že nejenže elfové dobře znali plán města, ale dokonce i, že jejich útok se řídil jasným rozkazem a možná měl i zcela jasný cíl.

Mé skromné výzkumy budou pokračovat podle toho, jak mi to umožní čas.